

च सप्राप्ते कृत्वा टाण्डुप्रमाणतः । महान्तये गद्यान्नाङ्गे
कुर्व्यां दामलकोपमम्” इत्याहुः कलिकायामाचार्यः
“यत् सर्वहवः पिण्डाक्षतं विल्वफलोपमाः । यत्
चैको भवेत् पिण्डस्तत् लाङ्गुलिसन्निभः” । प्रेतपिण्डस्तु
दैव्येण हादशाङ्गुलं उच्यते” इति । वायवीये “पत्नी
पिण्डांस्तु ऋद्धीयात् त्रिवर्गस्य सहायिनी” । हेमाद्रौ लौ-
गाजिः “महान्तये गद्यायां च प्रेतान्नाङ्गे दशाङ्गुले ।
पिण्डश्चन्द्रप्रयोगः स्यादक्षमन्त्यत् कीर्त्तयेत्” नि० सि०
पिण्डदानद्रव्यभेदाः आन्तेये उक्ता यथा “पायसेनाज्य
युक्तेन सक्तुना चरुणा तथा । पिण्डदानं तण्डुलेश
गोधूमैस्तुल्यमिच्छते” इति । देवीपुराणे च “सक्तुभिः
पिण्डदानं संयापैः पायसेन च । कर्त्तव्यं सप्तभिः
प्रोक्तं पिण्याकेन गुहेन वा” अथ प्रेतपिण्डसंख्या
यद्यपि हेमाद्रौ पारस्करेण

“ब्राह्मणे दश पिण्डास्तु क्षत्रिये हादश कृताः । वैश्ये
पञ्चदश प्रोक्ताः शूद्रे त्रिंशत् प्रकीर्त्तिता” इत्युक्तं तथापि
“प्रेतेभ्यः सर्वेभ्यः पिण्डान् दद्याद्दशैव तु” इति ।
तेनैवोक्तेः सर्वेषां दशैव ज्ञेयाः । सदरत्नेऽप्येवम् तथा च
हेमाद्रौ ब्राह्मणादयोः “जात्युक्तागौचतुल्यांस्तु वर्णानां
कचिदेव हि । दशधर्मान् पुरश्चरं प्रेतपिण्डान् वप-
न्यपि” इत्युक्ता विप्रदोषे दशमपिण्डोत्कर्षः उक्तः “दे-
यस्तु दशमः पिण्डो राज्ञां वै हादशेऽहनि । वैश्यानां
वै पञ्चदशे देयस्तु दशमस्तथा । शूद्रस्य दशमः पिण्डो
मासे पूर्णेऽङ्गि दीयते” । प्रेतपिण्डदानस्यानम् “असं-
स्कृतानां भूमौ पिण्डं दद्यात् संस्कृतानां कुशेभु” इति
माचेतसोक्तम् मिताक्षरायां “कृत्यन्तरे भूमौ माल्यं
पिण्डं पानीयसपले वा दद्यात्” पिण्डं प्रेतपिण्डम् ।

शुनः पुष्कः “फलमूलैश्च पक्ष्मा शाकेन च गुहेन च ।
तिष्ठमिच्छन्तु दर्भेषु पिण्डं दक्षिणतो हरेत् । तृणीं
प्रसेकं पुष्पं च धूपं दीपं तथैव च । शालिनासक्तुभि-
र्वापि शाकैर्वाप्य निर्वपेत् । प्रथमे नियतं द्रव्यं तदेव
स्याद्दशाङ्गिकम्” । पिण्डश्चन्द्रस्य देहतदेकदेशपरता तु
असपिण्डशब्दे उक्ता । दायभागसते तु निर्वीर्यपिण्डप-
रतेति । भावे व्यच् । २० संघाते पिण्डारकशब्दे दृश्यम्
पिण्डक पु० पिण्ड इव कायति कै-क । १ पिण्डालो स्वाथे
क । २ विष्णुकगम्यद्रव्ये श्वोले ३ पिण्डमूले मूलभेदे
राजनि० ।

पिण्डकन्द पु० पिण्डाकारः कन्दः । पिण्डाढी राजनि० ।

पिण्डखर्जूर पु० पिण्डाख्यः खर्जूरः । खनामख्याते द्रव्ये
(कोहारा) पश्चिमे २ खर्जूरे स्त्री ङीप् । अथ पिण्डख-
र्जूरीभेदः “सुनेपाढी तु ऋदुता बलिहीनकफला च
सा । सुनेपाढी अमन्थान्निदाहमुष्णपित्ततृप्” भावप्र० ।
“पिण्डखर्जूरिका खन्या सा देशे पश्चिमे भवेत् । खर्जूरी
गोक्षनाकारा परादुद्दीपादिहागता । जायते पश्चिमे
देशे सा कोहारेति कीर्त्तयते । खर्जूरीति तयं शीतं
मधुरं रसपाकयोः । स्निग्धं रुचिकरं हृद्यं क्षतज्वहरं
गुह्यं । तर्पणं रक्तपित्तं पुष्टिविदग्धि एकदम् । कोष्ठ-
मारुतहृद्वस्त्रं बाह्यातकफापहम् । ज्वराभिघातक्षुत्-
तृणाकाशश्वासनिवारकम् । भद्रमुष्णमरुत्पित्तमद्यो-
द्भूतगदान्तकम् । महतीभ्यां गुणैरल्पं खल्वखर्जूरिका
कृता । खर्जूरी ऋतोयन्तु मदपित्तकरं भवेत् ।
वातश्लेष्महरं रुच्यं दीपनं बलशुक्रकृत्” ।

पिण्डगोस पु० गां जलं सनोति सन-ङ पिण्डः संज्ञतो
गोसः । यन्मरुते रमानाथः ।

पिण्डतर्कु क पु० पिण्डं तर्कयति तर्क-वा० एक । पिण्ड-
लेपभागिषु दृष्टमपितामहादिषु त्रिषु “प्रपितामहाः द-
क्षिणतः पृष्ठतः पिण्डतर्कुकाः” गृह्यसाम० ।

पिण्डतैलक पु० पिण्डं संज्ञतं तैलं यस्य कप् । तुरस्ते
गम्यद्रव्ये राजनि० ।

पिण्डद पु० पिण्डं ददाति दा-क । आङ्गे पिण्डदातरि
ब्रूतादौ “पिण्डदोऽंगहरश्चैव पूर्वाभावे परः परः” याज्ञ०
तच् पिण्डदातृ तत्पार्थं “अभयोरप्यसौ रिक्थौ पिण्ड-
दाता च धर्मतः” मनुः ।

पिण्डपदं न० पिण्डस्य संज्ञतस्य पदम् । १ अङ्गभेदे व्यो० ति०
गृह्यशब्दे दृश्यम् । २ पिण्डस्थाने च ।

पिण्डपाद पु० स्त्री० पिण्ड इव पादोऽस्य । गजे त्रिका०
क्षत्र्यां जातित्वात् ङीप् ।

पिण्डपितृयज्ञ पु० पिण्डैः पितॄणां यज्ञः । साग्निकगृह्यस्य
कर्त्तव्ये पितॄन् देव्यके पिण्डदानात्मके यज्ञभेदे आद्य० भौ०
२६ सूत्रादौ कात्या० श्रौ० ४११ सूत्रादौ च दृश्यम् ।
तत्काष्ठश्च “अपराङ्गे पिण्डपितृयज्ञश्चादार्शनेऽमा-
वास्यायाम्” तत्तत्त्वं प्रथमसूत्रम् ।

पिण्डपुष्प न० पिण्डं संज्ञतं पुष्पम् । १ अशोकपुष्पे २ जवा-
पुष्पे ३ पद्मपुष्पे ४ तगरपुष्पे च वेदि० गृह्यच० ।

पिण्डपुष्पक पु० पिण्डेन संज्ञतेन पुष्पेण कायति कै-क ।
गार्कथाके शब्दनाम्ना ।